

[Energiministeren]

Initiativerne vedrørende en revideret strategi for de fremtidige energiforskningsprogrammer samt for forskningsindsatsen i relation til Østlande og udviklingslande er implementeret, og et initiativ vedrørende ekstra skattefradrag for omkostninger ved gennemførelse af fælles europæiske forsknings- og udviklingsprojekter vurderes i øjeblikket.

Alt i alt mener jeg, man kan konkludere – på baggrund af denne hurtige gennemgang af en række af initiativerne i opfølgningen – at »Energi 2000« med regeringens forskellige initiativer nu er kommet tilbage på rette spor. Nogle af initiativerne er, som jeg har sagt, lidt forsinkede i forhold til tidsplanen i opfølgningen, men så går det til gengæld bedre på andre områder. Men jeg vil da ikke lægge skjul på, at der er behov for yderligere initiativer, hvis målet om de 20 pct. skal nås.

De seneste analyser foretaget i forbindelse med udvalgsarbejdet om de grønne afgifter og erhvervene viser, at der mangler mindst fem procent, før målet nås. Det skøn er lidt højere end det, der blev offentliggjort i »Energi 2000«-opfølgningen fra november. Jeg synes, det er vigtigt her at sige, at årsagen til, at procentsatsen er højere, er, at der primært er foretaget nogle nye vækstske og dernæst er reducerede forventninger ikke mindst til begrænsninger på transportområdet, hvor det kniber gevaldigt med at nå stabiliseringsmålet for transporthandlingsplanen.

Det er i beregningerne antaget, at udbygningen af nye kraftværker primært vil blive baseret på naturgas. Der vil ikke blive godkendt flere traditionelle kulværker, da dette ikke vil være foreneligt med den overordnede CO₂-målsætning. Det er dog ikke noget nyt. Det har sådan set været klart, siden Folketinget vedtog 10. marts-dagsordenen i 1992.

At opfølgingsplanen ikke i sig selv giver de nødvendige 20 pct., er ikke et udtryk for, at regeringen ikke tager CO₂-målsætningen seriøst. Tværtimod sagde regeringen samtidig med offentliggørelsen af »Energi 2000«-opfølgningen, at der nu er behov for at se på mulighederne for en rentabel energieffektivisering i erhvervslivet, og at det bør overvejes at indføre yderligere afgifter på erhvervslivets energiforbrug.

Det understreges også af erfaringerne fra energisynsordningen i CO₂-afgiftslovgivning

gen. Energisynene i industri og serviceerhverv er nu blevet vurderet, og konklusionen er, at der fortsat er mange uudnyttede rentable besparelspotentialer i erhvervslivet. Højere afgifter på erhvervslivets energiforbrug vil øge virksomhedernes interesse i at spare på energien. Men da vi har haft en debat allerede om afgifter på erhvervene, skal jeg ikke her uddybe det aspekt yderligere. Jeg vil blot sige, at spørgsmålet om at indføre flere afgifter i forhold til erhvervene er noget, der skal vurderes nøje, og derfor er rapporten nu sendt til høring indtil 11. august, og så vil regeringen selvfølgelig til den tid vurdere de høringssvar, vi får, og derefter optage forhandlinger med erhvervslivet.

Vi må konstatere, at hvis ikke afgifterne bliver til noget, må der andre initiativer til, ellers når vi aldrig CO₂-målsætningen – og det skal vi. Det er derfor, vi vil diskutere netop disse afgifter med erhvervslivet.

De billigste CO₂-reduktionsmuligheder findes hos erhvervslivet. Det er noget af det, som embedsmandsudvalgets rapport klart understreger. Alternativet er, at husholdningerne skal bidrage endnu mere, end de gør i dag, og det vel at mærke med større samfundsøkonomiske omkostninger til følge. Derfor er det, regeringen tillægger spørgsmålet om afgifterne på erhvervslivet betydning, men også en sådan betydning, at vi ønsker på behørig vis at drøfte det med erhvervslivet, ikke mindst hvordan man tilbagefører disse afgifter på den mest hensigtsmæssige måde.

Forhandling

Riishøj (SF):

Jeg vil takke energiministeren for en grundig redegørelse.

Det er jo rigtigt, at der er igangsat en del initiativer, ikke så mange love, men der er igangsat mange ting. Flere af de ting, som energiministeren nævner, har jo haft et enigt Folketing bagved, selv om bl.a. SF i visse tilfælde har fået forkastet ændringsforslag.

Til gengæld er problemet, at de tunge sager på energiområdet mangler. Jeg nævnte det i min ordførertale under redegørelsesdebatten. De mangler også i forhold til de tidsfrister og de rammer, som er lagt i selve »Energiplan 2000« og i særdeleshed i forbindelse med opfølgingsnotatet.